

کد مستند:
GCC-PA-95-05

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شیراز

«بیمارستان امام خمینی (ره) استهبان»

HEPATITIS

تهیه کننده: زهرا قاضی زاده-کارشناس پرستاری

منبع: بیماری های عفونی برونر سوارث

تاریخ تدوین: پاییز ۱۳۹۸

تاریخ بازنگری: بهار ۱۴۰۲

عوامل خطر ساز در مناطق متوسط و بالای اندمیکی عبارتند

از:

۱. بهداشت ضعیف
۲. استفاده از داروهای تفریحی
۳. کمبود آب
۴. زندگی در یک خانواده با یک فرد آلوده
۵. ارتباط جنسی با فرد مبتلا

تشخیص:

موارد هپاتیت A از سایر انواع هپاتیت حاد و ویروسی قابل تشخیص نیستند، ممکن است نیاز به امکانات آزمایشگاهی تخصصی باشد.

درمان:

درمان خاصی برای هپاتیت A وجود ندارد. بهبودی از علائم ممکن است آهسته باشد و ممکن است چند هفته یا چند ماه طول بکشد. مهمتر از همه اجتناب از داروهای غیر ضروری است. استامینوفن-پاراستومول و داروهای ضد استفراغ نباید مصرف شود.

جلوگیری:

ارتقاء بهبود بهداشت و سالم بودن غذا موثرترین راههای مبارزه با هپاتیت A است.

تلاش های ایمن سازی:

برنامه ریزی برای برنامه های ایمن سازی در مقیاس وسیع باید شامل ارزیابی های دقیق اقتصادی و روشهای پیشگیری از جایگزین یا اضافی نظیر بهبود بهداشت و آموزش بهداشت برای بهبود شیوه های بهداشتی باشد.

یک بیماری ویروسی کبدی است که می تواند بیماری خفیف یا شدید ایجاد کند. ویروس هپاتیت A از طریق خوردن آب و غذای آلوده و بهداشت نامناسب، از طریق تماس مستقیم با یک فرد عفونی منتقل می شود.

تامین آب سالم-ایمنی غذا، بهداشت و درمان، شستشوی دست و واکسن هپاتیت A و دفع مناسب فاضلاب، موثرترین راه مقابله با بیماری است.

انتقال:

ویروس هپاتیت A عمدتاً توسط مسیر فک و دهان منتقل می شود.

علائم:

دوره کمون هپاتیت A معمولاً ۱۴ تا ۲۸ روز است. علائم هپاتیت A از خفیف تا شدید است و می تواند شامل تب، ضعف، اشتهای، اسهال، حالت تهوع، ناراحتی شکمی، ادرار تیره و زردی (زرد شدن پوست و سفید شدن پوست) باشد.

چه کسی در معرض خطر است؟

هرکسی که واکسینه نشده یا قبل از آن آلوده شده است می تواند با ویروس هپاتیت A آلوده شود، در مناطقی که ویروسی گسترده است یا با بودن سن اکثر عفونت های هپاتیت A در دوران کودکی رخ می دهد.

بیماری کبدی ناشی از ویروس هپاتیت C است که باعث ایجاد عفونت و التهاب حاد و مزمن می شود. عفونت مزمن می تواند به سیروز کبدی منجر شود.

معمولا نادر و بدون علامت بوده و ۱۵-۴۵٪ از مبتلایان بدون دریافت مراقبت درمانی در طول ۶ ماه بهبود می یابند.

راه های انتقال:

- استفاده از سرنگ و وسایل تزریق مشترک
- استفاده از تجهیزات پزشکی و جراحی استریل نشده و آلوده
- تزریق فرآورده های خونی آلوده
- رابطه جنسی با فرد آلوده
- انتقال از مادر به جنین

ویروس هپاتیت C از طریق شیر مادر، غذا، نوشیدنی و تماس جنسی با فرد آلوده به ویروس قابل انتقال نمی باشد.

افراد در معرض خطر:

- افراد دریافت کننده داروهای تزریقی
- پرسنل تیم بهداشت و درمان
- افراد مبتلا به عفونت HIV
- افراد دارای سابقه تاتو و خالکوبی
- شریک جنسی فرد آلوده به HCV
- نگهبان زندان ها یا شاغل در مراکز نگهداری افراد با رفتارهای پرخطر
- کودکان متولد شده از مادران آلوده به هپاتیت C

علائم بیماری:

دوره کمون ۲ هفته تا ۶ ماه است.

تب، خشکی، کاهش اشتها، تهوع، استفراغ، درد شکمی، ادرار تیره، مدفوع خاکستری، درد مفاصل و یرقان

تشخیص:

انجام آزمایش Ab ، HCV و HCV RNA سونوگرافی و بیوپسی از کبد.

پیشگیری اولیه:

- واکسنی جهت هپاتیت C وجود ندارد.
- بهداشت دست و استفاده از دستکش
- رعایت نکات تزریق ایمن
- استفاده از وسایل تزریق یکبار مصرف
- استفاده از وسایل استریل

پیشگیری ثانویه:

- درمان دارویی
- پیگیری درمان و بررسی منظم وضعیت کبد